

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΠΕΡΙΒΟΛΑΙΟΝ.
(Le manteau Impérial.)

‘Η; πέ’ εις ἔργασίη τέρψις καὶ μοῦνα μέμητε
ληζεσθ’ Ἀπό Ζεύς σύνθιστος ἀδρὸς γέει,
‘Ω πυγάδες πρὸς Ἀπελλαῖον, πολέμησες δὲ μῆνις
ἀνθεμίων, ἵνα περ στάχυα βροτοτοιν ἔη,
‘Ἄγνατοις περάσθησες, θαλερὴ αἵ τότε νύμφη
φοιτᾶτ’ εἰς βήστας, λεβία μειλίχ’ ἴστεν,
‘Ηούς θυματέρες καλύκων τε ἔουσθαι ἀδελφοῖ,
σοῦτοθέ νυν ἐκ τούτου φέρεος ώκευπετετε.
Μισοπόλεις δέ, σοφαῖ, κράτερες μάρνασθε φονῆ,
κορήγυνοι, αἰδοστοι, τάγαθον ἥστι φίλον.
‘Λιστοῖ σίνιν δ’ ὄρχεστοθε, ριζοπτέρυγες, φλογόπτοξοι,
Εἴπατε δ’ ὥς; « Ήμτν σοὶ τε τί κοινόν ἔν;
‘Ημισιών δὲ μελισσάων ἔστηκεν ὁ σιμβόλος
πρὸς κλιτίσιο παρ’ φήμερίς δσχον ἔχειν.
‘Ημίτας δ’ Ἐλέκτωρ ὑπόταν τέκη, ἵπταμεθ’ αἴψις
πᾶν ἐπὶ γάστρι φόδου, γείλεις καὶ σά, Πλάτινον.
Κοπρογάνους; ἄρα κόπρος ἔχοι; Σάνυ διο; Νέρωνος
ἄντει καὶ ἔκαστην τοῦ ἐνάτου Καρδόλου.
Σαρκοδικετε; μὲν δται μοίς εἰς ἀλουργίδα τὴν στήν
γράφον ἐκθν. Οειματόν γράψει; ‘Ημηττίδας οὖ.
Δάκνετε μὲν βδελυρόν, προδότην δὲ τυφλώσατε
[πάσαν],
δειλόν δ’ ἱνορέη δημητρίον ἐλεγγετε’ ἀδην.
Τοτεῖτοι οἱ γχλεπήν ἐμμάζατε’ Ἔριννος ὄργην.
δν δὲ τρέσυστ’ ἄνδρες, πτηνόν ἄκικο, μέτει.

—o—

‘Ἐκ τῶν τοῦ Βίκτωρος Ούγῳ ἀσμάτων
ΑΙ ΠΟΙΝΑΙ

(B. B. ζ'. ḡτμ. 1ε'. il est des jours object.)

Φλαύρας; ποθ’ ὥραις, φρίνεθ’ ἡσσων οὖσ’ ἄγαν
τρυφῆς παναίσχρου πόλεις, δόσον τ’ εὐπραξίης
σαστῇ σέδουστα κούδεν ἄλλο. Τότε δ’ ὑπνῷ
δχαίσις ὁ δῆμος οἰστυροτε; ὄνειροι
πίποιθεν, ἀνδρῶν δ’ οὐχεθ’ ὡς ἐκ σρογγίου
ἀρετῆς ῥίουσα. Τότε δὲ μωρίαν ἄπας
κάκην τε τὴν ἀργούσταν ἀνεσίν; κυνεῖ,
ἀνέμοις πεφυκώς; δισπερ εικαθεῖν δύνεται,
μέλει δ’ ἀθύρειν πᾶσι γέστηθεν, τὰ δὲ
τοῦ νοῦ τέθνηκε: πᾶς τις ἐμπίνει φαγών,
ἄδει, χρεύει, καπί δυσκλείσις κομῷ.
‘Ο μὲν εὐτυχήσας προσγελᾷ διακόνοις
μιαροτε; ἀλλάστωρ, ἐν δὲ κάλπιαι σποδοῖς
προγόνων πέρρυκεν ἔργυματε; οὐκ ἀνεσγετεῖ.
Σκάστε: δ’ ὑπ’ οἶνον, νωθρός δψεις τού τε νοσου
ξέντος; σ’ ὀνειδεῖς πᾶς; Ἐπάλπηγέν δ’ αἴφνι.
‘Δῆμος κρατεῖτο νῦν πόλεις τ’ ἐλευθέρα!..
Εὐθὺς δ’ ἔκεινης διάτορον κλαχγής μέλους
δρόθον λεών ἴστησι, τούς τοις Χθές διπερούν
μεθύσους ἀνίσχον τῇλου φέος πτοετ. ’)

*) ΣΗΜ. «ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ.» Τὰ ἀνωτέρω δύο
ποιημάτα ἔγραφησαν διὰ τὸν «Πάρθενον». ὅποι
Γάλλους σοφοῖς πολλὰ περὶ νεοελληνικῆς φιλολο-
γίας γράψαντος, καὶ περὶ τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνι-
κὴν γλωσσαν καὶ φιλολογίαν ἐντριβεστάτου.

ΣΗΟΥΔΑΙΟΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Ἐν σ. 877 στ. 6. στ. 39 ἀντὶ Ἐλλήνων γρ. ἀγγείων.

ΓΡΙΦΟΣ

I

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ Τῷ Γ' ΦΥΛΛΑΔΙΩ ΓΡΙΦΟΥ

‘Η Ρωσσία σκέπτεται ὑπὲρ τῶν συμφερόντων της ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

(Πρωτ—ΙΑ σκέπτεται—ὑπὲρ ΤΟΝ, σὺν (+) φέρον ΤΟΝ.—Τ.—ο; εἰς τῇ Ἀνατολῇ.)

Τὸν γρῖφον τοῦτον ἔλυσεν ὁ κ. Θεοχάρης Ἡλιόπουλος.